

De Grå Sæler på tur til Hobro Værft

Sælerne har tradition for at tage på udflugter et par gange om året og den 20. september 2023 gik turen til Hobro Værft, hvor vi blev guidet rundt af Lene og Peter Leth.

Vi havde en skøn og udbytterig dag med afslutning i Kulturcentret, som er et besøg værd i sig selv. Peter Leth er en mand med hundredvis af ideer. Han kan fortælle i timevis om de skibe som restaureres eller venter på at blive restaureret.

Man fornemmer hurtigt, at stedet er afhængigt af midler fra fonde, samt masser af frivillig arbejdskraft. Værftet uddanner også lærlinge. Man fornemmer også, at området er meget afhængigt af de to ildsjæle Peter og Lene. De er simpelthen motorerne i alt det der foregår.

Værftets historie er kort beskrevet som følger:

De første havneanlæg ved Hobro blev etableret i 1834 i form af bolværker og en skibsbro på sydsiden af Mariager Fjord, lidt øst for byen. I 1840 blev en toldbod opført på havnepladsen i forbindelse med at Hobro overtog tolddistriktet sammen med Mariager.

Fra 1842 blev der foretaget uddybning af fjordens udløb, senere også inde i fjorden, så større skibe kunne sejle helt ind til byen. Dette førte til et kraftigt opsving i byens søfart. Der blev nedsat ca. 120 alen bolværk og et slæbested blev etableret.

Etableringen af det, der i snart hundrede år har haft navnet Hobro Værft, kan dateres til året 1849.

Skibsbevaringsfonden er vigtig, når man ser på Hobro Værft. Gunnar Brink Christensen som Peter Leth overtog værftet fra, havde en aftale med Skibsbevaringsfonden om at sikre og opbevarer dele af dansk maritim kulturarvs skibe. Det kan være både som ejeren er løbet sur i med arbejdet med at tilbageføre/restaurerer, eller skibe hvor ejer ikke har overholdt regler og krav efter at have modtaget lån fra Skibsbevaringsfonden.

Når man ankommer gennem lavningen ned mod havnen i Hobro, mødes man af et kommunalt forsøg på at lave en havnefront der ikke er plastret til med moderne højhuse, som mange andre havnefronter i Danmark. Her er simpelthen åbent, som der stort set altid har været, brolægningen er intakt med jernbanespor, der kan gøre livet svært for dårligt gående.

Lene startede rundgangen ved kajkanten. Derefter gik vi langs kanten af værftet, hvor forskellige skibe var fortøjet til broen.

Derefter overtog Peter fortællingen. Vi ankom til værftet, hvor der bredte sig en sødlig duft af ny høvlet træ. Der var desuden en lugt af tjære. For nogen en stank af trætjære, for andre en velduft af historie. Overalt i den røde hal på havnen ligger der et fint lag savsmuld hen over maskiner, arbejdsborde og i vindueskarmene.

Peter Leth er en virkelig mester i at bygge og renoverer træskibe, han kender simpelthen til alt, og er historisk interesseret, hvilket gør at Hobro værft er en af spydspidserne inden for bevaring og nybygning af skibe og både (en båd er et fartøj der er under 12 meter i længden og 4 meter i bredden. Alt derover er et skib)

Værftet er via sin formidlings udvikling platform med til at sprede interesse og indsigt i Danmarks maritime kulturarv. Hobro Værft er i dag omdannet til Skibstømrerhuset – Maritimt Kulturcenter Mariagerfjord.

Efter en spændende rundgang fik vi en velfortjent frokost. Efter frokosten som Elsebeth betalte, fortalte Lene om den spændende nye bygning, som er fyldt med værktøj og maritime genstande.

Vi rundede besøget af med at synge fødselsdagssangen for Elsebeth. Elsebeth er den yngste kvinde blandt De grå Sæler.

